

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 4 alineatul (3) și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungea a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218) — Anularea unui vol inițial din cauza închiderii spațiului aerian datorită unor probleme la sistemul de radar și de aviație, iar ulterior din cauza expirării timpului maxim de lucru autorizat al echipajului de zbor — Luarea de către transportatorul aerian a tuturor măsurilor necesare pentru evitarea circumstanțelor extraordinare

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungea a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că operatorul de transport aerian, în cazul în care are obligația să adopte toate măsurile posibile pentru prevenirea unor împrejurări excepționale, trebuie să țină cont în mod rezonabil, la momentul planificării zborului, de riscul de întârziere legat de eventuala survenire a unor asemenea împrejurări. Prin urmare, acesta trebuie să prevadă o anumită rezervă de timp care să îi permită, în măsura posibilului, să efectueze zborul în integralitate odată ce împrejurările excepționale au încetat. În schimb, dispoziția menționată nu poate fi interpretată în sensul că impune, cu titlu de măsuri posibile, planificarea, în mod general și nediferențiat, a unei rezerve de timp minime aplicabile fără distincție tuturor operatorilor de transport aerian în toate situațiile în care survin împrejurări excepționale. Aprecierea capacității operatorului de transport aerian de a asigura în integralitate zborul prevăzut în noile condiții care rezultă din survenirea acestor împrejurări trebuie efectuată astfel încât să se asigure că întinderea rezervei de timp impuse nu are drept consecință faptul că operatorul de transport aerian ar fi determinat să consimtă la sacrificii care nu puteau fi asumate în raport cu capacitățile întreprinderii sale în momentul relevant. Articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat nu este aplicabil în cadrul unei asemenea aprecieri.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 mai 2011 — Comisia Europeană/Regatul Suediei

(Cauza C-479/10) (¹)

(*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/30/CE — Controlul poluării — Valori limită pentru concentrațiile de PM₁₀ din aerul înconjurător*)

(2011/C 194/10)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și K. Simonsson, agenți)

Pârât: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și C. Meyer Seitz, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător (JO L 163, p. 41, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 46) — Depășirea valorilor limită pentru pulberile în suspensie de PM₁₀ în aerul înconjurător pe parcursul anilor 2005, 2006 și 2007 în zonele SW 2 și SW 4 și pe parcursul anilor 2005 și 2006 în zona SW 5

Dispozitivul

1. Prin depășirea valorilor limită aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în aerul înconjurător pe parcursul anilor 2005-2007 în zonele SW 2 și SW 4 și pe parcursul anilor 2005 și 2006 în zona SW 5, Regatul Suediei nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător.
2. Obligă Regatul Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 martie 2011 — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.

(Cauza C-128/11)

(2011/C 194/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof (Germania)

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: UsedSoft GmbH

Intimată: Oracle International Corp.

Întrebările preliminare

1. Persoana care poate invoca o epuizare a dreptului de distribuție a copiei unui program pentru calculator (software) este „dobânditor legal” în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2009/24/CE (¹)?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: dreptul de distribuție a copiei unui program pentru calculator se epuizează, în sensul primei părți a articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2009/24/CE, în cazul în care dobânditorul a realizat copia cu consimțământul titularului dreptului, prin descărcarea programului de pe internet pe un suport de date?
3. În cazul unui răspuns afirmativ și la a doua întrebare: persoana care a achiziționat o licență de programe pentru calculator „de ocazie” poate de asemenea invoca, pentru realizarea unei copii a programului, în calitate de „dobânditor legal”, în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al primei părți a articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2009/24/CE, o epuizare a dreptului de distribuție a copiei programului pentru calculator realizate de către primul dobânditor cu consimțământul titularului dreptului, prin descărcarea programului de pe internet pe un suport de date, în cazul în care primul dobânditor a șters copia sa sau nu o mai utilizează?

(¹) Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 111, p. 16).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republica Slovacă) la 4 aprilie 2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube s. r. o.

(Cauza C-165/11)

(2011/C 194/12)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pârâtă: Profitube s. r. o.

Întrebările preliminare

1. În cazul în care, în anii 2005 și 2006, într-un antrepozit vamal public situat pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene au fost [importate], de un importator din acest stat membru, bunuri provenind de pe teritoriul unui stat care nu este membru al Uniunii Europene (Ucraina), bunuri transformate ulterior în acest antrepozit vamal în regim de perfecționare activă în cadrul sistemului cu suspendare, iar produsul final nu a fost exportat imediat, în temeiul articolului 114 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, ci a fost livrat, în același antrepozit, de

entitatea care l-a transformat, altei societăți din acest stat membru care, din antrepozitul vamal menționat mai sus, nu l-a pus în liberă circulație, ci l-a plasat în continuare sub regim de antrepozit vamal — menționatei vânzări de bunuri în același antrepozit vamal i se aplică întotdeauna numai legislația vamală comunitară sau, prin vânzarea în cauză, situația juridică a suferit o asemenea modificare încât această operațiune este supusă regimului prevăzut de A șasea directivă 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977, cu alte cuvinte, în vederea atingerii obiectivelor regimului taxei pe valoarea adăugată, în temeiul celei de A șasea directive, un antrepozit vamal public situat pe teritoriul unuia dintre statele membre poate fi considerat drept parte a teritoriului Comunității, în special a teritoriului aceluși stat membru, potrivit definiției prevăzute la articolul 3 din A șasea directivă?

2. Situația menționată mai sus poate fi apreciată în lumina doctrinei privind abuzul de drept elaborată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și referitoare la aplicarea celei de A șasea directive (Hotărârea din 21 februarie 2006, C-255/02, Halifax), în sensul că, prin livrarea bunurilor în antrepozitul vamal public situat pe teritoriul Republicii Slovacă, reclamanta a realizat deja o livrare de bunuri cu titlu oneros pe teritoriul național?
3. În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în sensul că operațiunea în cauză ar trebui să fie supusă regimului prevăzut de A șasea directivă, această operațiune constituie faptul generator al taxei
- (a) ca urmare a exigibilității taxei, în temeiul articolului 10 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă, întrucât a avut loc o livrare de bunuri într-un antrepozit vamal situat pe teritoriul Republicii Slovacă? Sau
- (b) întrucât, după importarea bunurilor dintr-o țară terță [articolul 10 alineatul (3) din A șasea directivă], și anume în timpul staționării acestora în respectivul antrepozit vamal, regimul vamal a încetat odată cu livrarea bunurilor depozitate către o altă persoană dintr-un stat membru?
4. Obiectivele enunțate în preambulul celei de A șasea directive, în special obiectivele urmărite de GATT (OMC), sunt îndeplinite în cazul în care o livrare în antrepozitul vamal de bunuri importate dintr-o țară terță, care au fost transformate și transferate ulterior către o altă persoană din acest stat membru într-un antrepozit vamal situat pe teritoriul unui stat membru al Comunității Europene nu este supusă regimului taxei pe valoarea adăugată în acest stat membru?

(¹) A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare.